

Ο ρατσισμός δεν προσφέρεται για κομματική αντιπαράθεση και δεν αντιμετωπίζεται με νομοθετική ρύθμιση.

Στην πατρίδα των ανθρώπων που λατρευόταν ο ξένιος Ζεύς και που όπως έχει δείξει η πολύχρονη ιστορία του, δεν είχε ποτέ παράδοση με στοιχεία σοβινισμού ή άλλα στοιχεία προθάλαμους του ρατσισμού, είναι προσβολή να γίνεται αντιπαράθεση για να αλλάξει ο νόμος, ώστε να επιβληθεί το αντιρατσιστικό συναίσθημα.

Είναι δε υποκρισία, να γίνεται αντιπαράθεση απ' αυτούς, που με τις προεκλογικές και για λόγους εντυπώσεων ψηφοθηρικές πρακτικές επένδυσης στο συναίσθημα της ενόχλησης από τους μετανάστες, διαμόρφωσαν με τον καλύτερο τρόπο τις κοινωνικοπολιτικές συνθήκες, για να εμφυτευτεί σε κάποιες συνειδήσεις επικίνδυνα ο ρατσισμός.

Σε συνειδήσεις που δεν διαθέτουν επαρκές κριτήριο και υποτάσσονται παθητικά, χωρίς να αντιστέκονται στην προσπάθεια χειραγώγησής τους.

Δεν ξέρω κατά πόσο κάποιοι αισθάνονται υπερήφανοι για την Μανωλάδα.

Δεν ξέρω κατά πόσο έχουν αντιληφθεί, ότι αυτό το αποτέλεσμα ευτελισμού της ανθρώπινης αξίας, αξιοπρέπειας και υπόστασης, οφείλεται και στο ότι επένδυσαν προεκλογικά στην αγανάκτηση από το μεταναστευτικό πρόβλημα.

Γνώριζαν, ότι οι μετανάστες δεν είναι οι μόνοι δημιουργοί του κοινωνικού προβλήματος (που πράγματι υπήρχε και εξακολουθεί να υπάρχει), αλλά το παράγωγο του προβλήματος της ασυδοσίας, εξ αιτίας της αδυναμίας (για διάφορες αιτίες) λειτουργίας των ελεγκτικών μηχανισμών.

Γνώριζαν ότι σημαντικό ρόλο στη δημιουργία του προβλήματος, δεν έπαιξαν μόνο οι μετανάστες, αλλά και κάποιοι εργοδότες και κάποιοι ενοικιαστές χαμόσπιτων.

Παρ' όλα αυτά όμως, επένδυσαν προεκλογικά μόνο στην απέλαση.

Ο επεικέστερος όρος που μπορεί να διατυπωθεί για τις πολιτικές ηγεσίες, είναι πολιτική αμεριμνησία.

Χωρίς να μπορεί να διακρίνει κανείς τα όρια της ηθελημένης (για λόγους τακτικής) ή αθέλητης, επειδή ίσως δεν έχει γίνει κατανοητό το βάθος του προβλήματος.

Μέχρι σήμερα, ο σχεδιασμός μεταναστευτικής στρατηγικής, εναρμονισμένος με τις σύγχρονες συνθήκες, δεν φαίνεται να υπάρχει.

Ο νόμος για τον ρατσισμό, που στην ουσία του είναι συνδεδεμένος με το μεταναστευτικό, έχει γίνει ανεξήγητα πεδίο αντιπαράθεσης.

Οι πολιτικές ηγεσίες των συγκυβερνητών, δείχνουν να μη μπορούν να συνεννοηθούν και ακολουθούν τη συνήθη τακτική του να περάσουμε ένα νόμο, χωρίς να έχει οριστεί ξεκάθαρα το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα (ο στρατηγικός στόχος) και ο τρόπος που θα φτάσουμε σε αυτό.

Κινούνται στη λογική του να περάσει το δικό μας ή το δικό τους και ότι μας προκύψει.

Στην γενεσιουργό αιτία του ρατσισμού, δεν φαίνεται ότι μπορούν να στείλουν όλοι μαζί προς όλους, ένα και μοναδικό ηχηρό μήνυμα: Δεν μπορεί να τους βολέψει ο μετανάστης μόνο όταν είναι φτηνά εργατικά χέρια.

Και μάλιστα, όταν είναι παράνομος ακόμη καλύτερα, γιατί στοιχίζει πολύ λιγότερο στον εργοδότη.

Έχοντας ακόμη και σήμερα ανύπαρκτους ελεγκτικούς μηχανισμούς, περι άλλων τυρβάζουν.

Ασχολούνται με το ιδεατό του αντιρατσιστικού συναισθήματος και απαξιώνουν το απλό και πρακτικό του ελέγχου των εργοδοτών που απασχολούν παράνομους μετανάστες και των ενοικιαστών των χαμόσπιτων στο κέντρο της Αθήνας, που κερδοσκοπούν ασύστολα και αφορολόγητα.

Εκεί τουλάχιστον όπου μπορούν και έχουν υποχρέωση παρέμβασης.

Κάποτε κάποιοι ιθύνοντες και επαΐοντες, αυτά τα παιγνίδια της επένδυσης στο συναίσθημα της ενόχλησης από τους μη νόμιμους μετανάστες, θα πρέπει να αντιληφθούν ότι είναι πολύ επικίνδυνα.

Μπορούν να αποδειχτούν έως και καταστροφικά. Η ρατσιστική βία, παράγει άλλου είδους βία και θα μπούμε σ' ένα φαύλο κύκλο που δεν θα έχει τέλος. Το παράδειγμα της Αγγλίας είναι σοβαρή ένδειξη.

Ο ρατσισμός είναι με απόλυτο τρόπο συναίσθημα, που γεννιέται, δημιουργείται και αναπτύσσεται, από τα προσωπικά και συλλογικά κοινωνικά βιώματα της κάθε εποχής και των διαφόρων συνθηκών της.

Η ιστορία μας έχει διδάξει, ότι τα μεγαλύτερα εγκλήματα- γενοκτονίες που έχουν γίνει στην ανθρωπότητα, έχουν τη ρίζα τους στον ρατσισμό.

Δεν θα είχαν γίνει, αν δεν υπήρχαν συγκεκριμένοι άνθρωποι να τις εκτελέσουν.

Και οι άνθρωποι αυτοί, ήταν ποτισμένοι με φανατισμό και αθεράπευτο μίσος προς το διαφορετικό (θρησκευτικό, φυλετικό ή εθνικό).

Είχε βάλει το χεράκι του ο ρατσισμός, που για διάφορες αιτίες και για να επιτύχουν κάποιοι τους σκοπούς τους, καλλιεργήθηκε.

Άκρατη ρατσιστική ψηφοθηρία

Κείμενο: CorfuPress.com

Παρασκευή, 24 Μαΐου 2013 22:21

Σε όλα αυτά τα εγκλήματα με λίγα λόγια, προηγήθηκαν ανάλογες κοινωνικοπολιτικές διεργασίες, οι οποίες εμφύτευσαν το συναίσθημα της ενόχλησης από το διαφορετικό.

Σήμερα, σίγουρα δεν φτάνουμε σε αυτά τα επίπεδα. Κινούμαστε όμως σε λάθος κατεύθυνση.

Η κοινωνία δείχνει να υποτάσσεται παθητικά στην αντίληψη ότι οι μετανάστες είναι μια από τις αιτίες της σημερινής κατάστασης και το συναίσθημα δυναμώνει. Το δείχνουν κάποιες δημοσκοπήσεις.

Δεν δείχνει να αντιστέκεται στην προσπάθεια χειραγώγησης της σκέψης και της συνείδησης, από αυτούς που για λόγους ψηφοθηρίας, αντιπαρατίθενται στο θέμα του ρατσισμού, χωρίς να βάζουν όρια.